valid reasons why these areas and zones are marked with No

Parking signs. Sometimes it is due to blocking the flow of traffic

and people are forced to waste precious time, see Chashukei

Chemed [R' Zilberstein shlita] (1). Sometimes it can cause

actual danger. For example, near pedestrian crossings, there are

areas where illegally parked cars might block visibility of the

pedestrian and a moving car will not have sufficient time to

avoid hitting him. This is especially true where children run

across the street. Also, blocking certain areas might hinder

emergency vehicles, like fire trucks and ambulances, from

getting around. Even blocking a private person's spot, not

allowing him to pull out, is wrong. Parking in an area made for

detour onto the street where oncoming cars can pose a risk to them. **Damages.** If someone parks in a manner that another car has a hard time getting out through a narrow space, there are implications. If the blocked car pulled out in a normal manner to avoid the blocking car and ended up scraping him, he would not be obligated to pay (2). This might require the judgment call of a Ray or Dayan if the driver could have reasonably avoided him. [Sometimes nearby cameras that catch everything might be able to help a *Dayan* figure out who was truly negligent.] Similarly, even if not fully blocking, just being in an illegal spot makes other cars not expect him to be there, and can cause an accident.

Creating a Halachic Pit: "Bor". If someone puts a bike down flat on the ground where people walk and can trip, he has transgressed the *issur* of making a *bor* and has the monetary obligations of one who damages with a bor. If someone tore their clothes on the bike, he would be exempt because of the halacha that bor is patur on damages done to keilim. Although he is patur walking, like a sidewalk, can sometimes force pedestrians to he still committed an aveira of creating a potential damager (3).

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – שבועות ד.

because it is a יאבל ולא אבל לא להד". Our *Gemara* is מדייק that if one swore, I will eat this הכל לא אבל לא להד". betause it is a אבל לא להד" and one does not receive לשב"מ asks. how do we know the reason he doesn't get מלקות is because it's a מעשה? Maybe the issue is that it's a ספק ה this התראת ספק. Because when we warn him to eat the ככר now or he'll be *oiver* his שבועה, this is only a ספק. as there is still time left in the day for him to eat it and satisfy his שבועה? Tosfos answers that it's משנה from the משנה that even if he would take this ככר and throw i into the בי eliminating any chance of completing his שבועה, he would still be מלקות. Yet in this case warning him right before he throws the only reason possible for cor into the sea, that he must eat it now at risk of violating his שבועה, would not be considered a. התראת ספק So, the only reason possible for him not to get מלקות in this case must be that not eating it is and on that one does not get מלקות. The מלקות brings this 'מני and savs: "לולי דבריהם" it would seem that throwing the מול לאלי דבריהם". Since he swore to eat this explains: the au עובר), if he throws it into the sea, he is being מ**צפה איתו** his שבועה בקום ועשה He remains with a **מצפה איתו** explains: the au צ"ע of throwing the cor is not אסור is not אסור. it only prevents him from eating it and the result of not eating it happens מם is not מכר is not ממילא it only prevents him from eating it and the result of not eating it happens מכר situation, we aren't מצרף a מצרף (throwing the ככר onto the sea), to a איטור that comes about later as a result. He savs this is תום לשיטתו that explains regarding one who becomes עזרה that must leave asap. If he doesn't, according to the ללקבע ייז) that must leave asap. If he doesn't, according to the אין לוקזין עליו he would not get מלקות. This is because his original entry into the בהיתר was בהיתר and we are not בהיתר and we are not מלקות that מצרף to the איסור of not leaving which is not a מעשה. so this remains a לאו שאין בו מעשה. However, this seems to contradict אילינאן (מעשה) that savs; regarding someone who enters a בית הקברות and while inside accepts מירות on himself and is now assur to become אניסי. יטמא explains the reason he could get לכקות. Presumably. Tosfos is using the original entry into the cemetery which was done בדיתר, to be מצרף to the בית הקברות be ביתר. בית הקברות be ביארף. ביתר be מצרף. to be מצרף. Uris is contrary to how we are explaining *Tosf*os here. ע"ש.

The מנחת חינוד a מצות עשה beis din is י) points out: we know if one does not want to be מקיים a מצות עשה beis din is בופיו אותר. Although it doesn't sav anywhere א מפורש, it seems a דבר פשוט, that if one wants to be א תעשה בקום ועשה, we would certainly not allow him to be עובר. This is because a א transgressed א ובקום ועשה, is more עובר than being עובר. Furthermore, if one is about to be עובר a עובר עובר אe should also be עובר, we should also be עובר, we should also be עובר, one who doesn't want to do an כופין so too, it should follow. by a איי בישה איי בישה איי בירה. even if it's א תעשה. we should be. שבירה. we should be כופין. Why should this be less than being oiver a מצות עשה by being a שוא"ת?

1) חשוקי חמד בבא בתרא לה: (2) ע' חושן משפט

Special Mazel Toy to the Taub

and Kanner Families on the

engagementoftheirchildren,

Sarale & Moshe. May the young

couple be zoche to búild a Bavis

Ne'eman B'Yisroelלשם ולתפארת

R' Moshe Stern of Debrecin zt"l (Be'er Moshe) would say

'יעל כל עם הקהל יכפר" - These words seem to be superfluous. The *posuk* could have read *"on all the people* (עם) *he shali* bring atonement"? The word 'הקהל' alludes to the concept of 'Hakhel' (Devarim 31:12), when Klal Yisroel gathered together. The *Torah* is emphasizing the importance of unity among the Jewish people. When 'הקט' - the people - are 'הקהל' united and together - the Kohen is able to be eech Hashem to forgive all our transgressions." ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ופחסבל

A Wise Man would say: "Fame can take interesting men and thrust mediocrity upon them."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

BE HAPPY With the Special Relationship That תפילה Brings ... Be M'Kabel to Protect It!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (29) Laws Regarding Cars: Parking. We have been discussing a number of monetary laws regarding cars. One relevant area is regarding parking of cars and parked cars. It is forbidden to park in places that the law [even secular law] prohibits. There are

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLESOFINTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG ORSENDANEMAILTO

שבת קודש פרשת אחרי מות-קדושים <u> Shabbos Kodesh Parshas Achrei Mos-Kedoshim - Mav 10, 2025</u>

בראתי יצר הרע ובראתי לו

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען

אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ... (יח-ג) - המקום והשפעתו 9רש"י: כמעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיהם של מצריים ושל כנעניים

מקולקלים מכל האומות. ואותו מקום שישבו בו ישראל מקולקל מז הכל. מדברי רש"י למידים אנו שהמקום מקבל רושם מכל הנעשה בה, ואם עשו איזה וטא במקום מסוים נמשר על זה המקום רושם של טומאה. ועל אלו ששהו שם אחר שנמשר לשם זה הרושם. מתדבק גם עליהם הטומאה של אותו רושם. ואף אחר שהלכו משם נמשר עליהם מזה הרושם. ולכר ניצטוו ישראל 'כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו' כי על אף שכבר הלכו ישראל משם, וכבר זכו להרבה כוכים עד שקבלו את התורה, וגם עצם ישיבתם במצרים לא היה מתור רצוז. בכל ואת עדייז נמשר עליהם הרושם של טומאת מצרים. והוצרכו לאזהרה מיוחדת שלא לעשות כמעשיהם, וכמו כן הוזהרו על המקום שבו עתידים הם להיכנס, 'וכמעשה ארץ כנען וגו' לא תעשו וגו'. כי על אף שהפקיעו את הארץ מבעלותם. ועל אף שמעת שבאו לשם בני ישראל נתקדשה מכל הארצות. בכל זאת לא נתבטל הרושם וטמא שהמשיכו הכנעניים לתוכה ע"י החטאים. עד שידעה תורה כי מחמת כז משכו לבות ישראל אל החטא. וראתה לנכוז להזהיר על כר.

דבר זה הוא סיבה מספקת אשר מחמתה ראוי לו להאדם הירא להימנע מלשהות תר על המידה ברחובות ובשווקים. כי רחובות העיר מלאים הם מזוהמת החטא. שהרי לדאבונינו נתרבו בעלי חטא הממלאים את הרחובות. כי ההמונים העוברים שבילי רשות הרבים עוסקים לרוב בעבירה תוך כדי הילוכם, זה בכה וזה בכה, זה מנאץ את בוראו בדיבורים אסורים תור כדי הליכתו. וזה בעצם הליכתו בלבושים

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם הדשים תהיו כי הדוש אני ה' אלקיכם ... (ימ-ב) - בענין נחיצת זהירות בעניני קדושה

-רש"י: ״הוו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה קדושה". עכ"ל. הרי שקדושה היא כל גדר פרישה מן העריות. כלומר זמירת העינים שמירת הברית. שמירת המחשבה. צניעות וכו', וצ"ב מדוע דוקא מי שנזהר בהני ענינים של פרישה מעריות נקרא "קדוש". וביאר **המהר"ל** (בכמה מקומות) שלשוז קדושה הוא לשון פרישה והבדלה, ודוקא בענין של עריות נאמר 'קדושה'. בענינים אלו אחז"ל (מכות כג. ב): נפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתו. יש תאוה בולה עד מאוד בכל אלו הענינים. היצר הרע מושר משיכה גדולה. ומי שזהיר צריר

וע"פ יסוד זה יש לבאר מאמר מדברי חז"ל. דאיתא במכילתא: על הכתוב (שמות כב. ל): "ואנשי קודש תהיוז לי". וז"ל: "רבי ישמצאל אומר: כשאתם קדושים – הרי אתם זלי", ע"כ. מי שזהיר בדברים שבקדושה, מורה שהוא של הקב"ה. וצ"ב מדוע דוקא מי וזהיר בענינים אלו הוא של הקב"ה, הרי יש כמה וכמה מצוות חשובות ויסודיות וספות, ומדוע הנזהר בשאר מצוות אינו זוכה לתואר "שלי"? ומצינו בדברי הירושלמי

שאינם ראויים לאיש הישראלי. כל אלו הדברים משפיעים על עצם המקום. וגם אחר שכבר עברו וכבר אינם בזה המקום. מכל מקום מקבלים הרחובות רושם מהמעשים השליליים, וזה הרושם נמשך אחר כך על האדם הכשר העובר שם. האדם הוא בסופו של דבר בשר ודם. ומחמת צרכיו הרבים מוכרח הוא לצאת הרבה פעמים בחוצות העיר. אר בכל זאת מוטל עליו לזרז עצמו שלא לשהות שם יתר על המידה. שמא יתדבקו בו מאלו הרוחות השליליים ויהיו רודפים אחריו להכשילו. על כל פנים רואים אנו כי מעשי בני אדם עושים רושם על המקום שבו נעשו המעשים. ועל כז ראוי לו לאדם מאוד להיות זהיר שלא להימשר אחר המקומות שבו עלול הוא להימשר אחר הרע.

Cities Edition

הנה נכנסים אנו כעת לימי הקיץ. ולאור האמור מוטל עלינו לעורר. על מה שמצוי שבמהלך הקיץ הולכים לטייל ולהנפש במקומות שונים. ויש אשר חוששים לגורל יהדותם, ויודעים כי ביציאתם למקומות זרים עלולים הם להפגש באנשים בלתי רצויים, אנשים שאינם ממחנינו, ויודעים הם כי עצם הדבר להיות אם אלו תחת קורת גג אחת עלול לפגום ביהדותם או בצאצאיהם. לכז בוחרים הם במקום אשר בעליהם מצהירים שבתקופה זו מיועד המקום רק ליראים ושלימים השייכים למחנה היהדות. ובכר מרגישים הם כי יצאו ידי חובתם. אבל לאמיתו של דבר עליהם לדעת. שעל אף שהמקום כעת הוא בתכלית הכשרות והצניעות. בכל זאת אם במשר שאר ימות השנה שוהים באותו מקום בעלי עבירה. עלול המקום להשפיע לרעה עליו ועל זרעו אחריו. ולכז עליהם להקפיד ללכת רק למקומות שהם בקדושה במשר כל השנה.

השי״ת ידיר את רגלינו מאלו המקומות שאין רוח חכמים נוחה מהם, ויוליך את רגלינו באלו המקומות שבהם שורה השכינה. ונזכה להמשיר עלינו משם הארה דקדושה. ולהיות נאמנים על ידי זה להשי"ת ולתורתו.

כעיז דברי המכילתא. ז"ל הירושלמי (ברכות פרק א'. הל' ה'): "א"ר לוי ליבא ועינא תרין סרסורין דחטאה דכתיב (משלי כג, כו): תנה בני לבך לי ועיניר דרכי תצרנה אמר הקדוש ברוך הוא אי יהבת לי לבר ועיניר אנא ידע דאת לי". עכ"ל. מבואר דמי ששומר עיניו ולבו, עליו אמר הקב"ה "את לי", וצ"ב בעומק הענין.

אמנם לפי יסוד הנ"ל. יש לבאר דברי המכילתא והירושלמי. מדוע מי שזהיר בענינים אלו. ששומר הענינים של קדושה. ששומר עיניו שלא להסתכל בדברים אסורים. ועומד בכל הנסיונות בעניני עריות. עליו אמר הקב״ה שהוא ״שלי״. דמכיוז שבדברים אלו קשה מאוד מאוד לפרוש מז התאוה. מי שמתגבר על יצרו. מורה שהוא חי כל ימיו אר ורק להקב"ה. ולא כדי למלא תאוותו.

ונסיים במעשה שהיה: שאל פעם מישהו את **הגרי״ו מבריסק זצוק״ל**, הלא ידוע שכבודו מן המחמירים בכל מיני עניינים, ובעיקר בענייני קדושה, ילמדו רבינו מה טעם לריבוי החומרות. ענה לו הרב, האם אתה תסכים לישון על גג מגדל גבוה של מאה קומות. כאשר איז מעקה לגג? ענה לו היהודי לא ולא. ואיפלו אם יהיה הגג רחב מאד. שואל אותו הרב תאמר לי האם אתה חושב שתפול מגג רחב כזה? ענה היהודי שלא. אמרו לו הגרי"ז: ישמעו אזניך מה שפיך מדבר! על גג רחב מאד לא היית ישו, אפילו שאיז סיכוי שתפול ממנו. בכ"ז זה שאיז מעקה מפחיד אותר. כ"ש שכר צריר לפחד מעבירות. ולהחמיר ככל שאפשר כדי שלא להגיע ח"ו לגוף העבירה.

לא תקם ולא תמר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה' ... (ימ-יח)

The Netziv, R' Naftali Tzvi Yehudah Berlin zt''l quotes the Talmud Yerushalmi which states that Nekama, vengeance, is nonsensical. Imagine a person is cutting meat; his hand holding the knife slips and he cuts his other hand. Would the person then punish the hand that slipped by cutting it as well? The Yerushalmi concludes by explaining that this is the message of the posuk, "We may not take vengeance because we must love one another." We are all similar to the fingers of a single hand, or limbs of a single body. If we take vengeance upon another person - even to redress a wrong we are cutting off one of our own limbs. The *mitzvah* to honor and respect another Jew is not merely designed to serve a practical purpose, to assure order and harmony in society. It has a higher purpose. It is designed to reorient our perspective upon ourselves. We are commanded to refrain from vengeance and to love one another in order to foster within ourselves a healthy and truthful perspective. We must recognize that we are members of a group and nation. This does not mean the individual is not important, or that a person's sense of individual significance is improper. But our sense of our own individual importance cannot overwhelm our realization and acknowledgement that we are also part of Klal Yisroel.

At the outbreak of the Bolshevik Revolution in 1917, R' Isser Zalman Meltzer zt''l and his esteemed son-in-law, R' **Aharon Kotler** zt"l, fled Russia to Poland. R' Aharon stayed in Poland to head the Yeshiyah in Kletzk, while R' Isser Zalman emigrated to Eretz Yisroel and was appointed Rosh Yeshivah of Eitz Chaim in Jerusalem. R' Isser Zalman is credited with introducing the derech of the Lithuanian Yeshivos to Eretz Yisroel and he was known as the "Rosh Yeshivah of the Roshei Yeshivos." His middas ha'anavah, his humility and modesty, were legendary. Even when a yeshivah bochun would come talk with him in learning, he would discuss the sugya as if he were talking to an elderly talmid chacham. When a young child would ask a good question or propose a good answer, he would jump for joy.

It is told that a group of 13-year-olds in the Eitz Chaim Yeshivah once came to R' Isser Zalman to be tested. R' Isser Zalman asked them about a certain *Tosfos*, and one of the students was quick to respond - with the wrong answer. With a smile, R' Isser Zalman answered, "Wonderful! You surely meant such and such," and he began to explain the *Tosfos* properly. The young boy countered, "No, *Rebbi*, that is not what I meant," and he reiterated his incorrect response.

Unruffled, R' Isser Zalman said, "I understand. Come, let's see." He then proceeded to explain the *Gemara* in tedious detail, returning eventually to the question of *Tosfos*. Afterwards, he explained *Tosfos*' answer in such an erudite fashion that its meaning was beyond doubt, R' Isser Zalman was sure the boy understood the correct pshat at this point.

Yet the boy stood his ground. "Why doesn't the *Rebbi* understand - I explained it differently!"

By now the other boys in the class were grinning and snickering, and their *Rebbi* was becoming increasingly agitated. It was borderline chutzpah and the Rebbi would not abide by it. Yet, for the next 10 minutes, R' Isser Zalman tried again and again to explain it to the boy, and again and again he would ask, "You probably meant this, right?"

And each and every time, the boy would not relent. "No, no, that is not what I meant."

Finally, when the situation had gone beyond all reasonable limits, R' Isser Zalman excused himself and left the room.

Curious to see where R' Isser Zalman had gone the *Rebbi* opened the door quietly and peeked into the hallway. He saw the great Rosh Yeshivah pacing the hallway, repeating to himself over and over, "Yehi k'vod chavercha chaviv alecha k'shelach' - your friend's honor should be just as important to you as your own. When the *Torah* commanded us to have honor for other people, it was referring to children as well; honoring one's fellow man includes children!"

Shortly thereafter R' Isser Zalman reentered the room, returned to his place at the head of the table and turned to the student with a shining face. Once again, he asked, "Now, please tell me, how do you explain the words of the *Tosfos*...?"

הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם ה' ... (עמום מ-נ).

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALED HISTORIAN

Amos HaNavi declared in the name of the Almighty, "To Me, you (Klal Yisroel) are just like the Ethiopians." Chazal explain that the simple implication here is that *Hashem* was comparing the uniqueness of the dark-pigmented skin of the Ethiopians to *Klal Yisroel's* uniqueness that is distinguished world. But is that all the comparison does?

The Yalkut Shimoni, R' Shimon Ashkenazi zt''l, makes an interesting distinction which we can use to elaborate on the words of the *Navi*. He says that in *Parshas Behaaloscha*, Miriam HaNeviah and Aharon HaKohen "spoke harshly" about Moshe Rabbeinu claiming that "he had taken [into his

While describing the awesome Presence of Hashem, household as his wife! a Cushite woman." The two were punished for their slander but *Chazal* learn from here that their implications were that Moshe Rabbeinu had married his wife Tzipora merely for her looks, as opposed to her inner beauty and piety. Obviously, Moshe did nothing of the sort.

As such, we can say that the understanding of Amos' by their actions and isolation from all the other nations of the statement is that during times of transgression, Klal Yisroel as a whole nation, can be compared to the superficiality of the Ethiopians. The fact that they are unique as a result of their look. However, when Klal Yisroel is doing the will of the Almighty, then our comparison to the Ethiopians takes on a whole new life of its own - we possess a uniqueness that is unmatched across all the other nations of the world!

איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה' ... (יח-ו) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

When we read two parshiyos and there's so much to choose from, it's difficult to decide what to write about. It's nice to find a common thread. In last week's parshivos, Tazria-Metzorah, it was easier to find a connection between the two sedros. Perhaps we can connect this week's two parshiyos with the following idea. The posuk in Kedoshim says, אלא תשחית את פאת אקטן". It is prohibited to shave a beard using a razor. Two of our greatest *Gedolim* of the previous generations - one *Litvish*, and one Chassidish - made the exact same penetrating observation on this posuk. They both asked, "Why were so many people in Klal Yisroel lax regarding the prohibition of shaving with a razor?" Both answered similarly, although one of the two elaborates as follows: The Baysusim (a heretic group during the times of the second Bais Hamikdash, similar to the Tzedukim) came to the *Rabbanim* angrily and complained. They said, "Why do you always make so many *gezeiros* and restrictions. thereby adding to the *Torah* obligations? What right do you have saddling us with more restrictions?" Our great *Chachamim* zt"l calmly reacted, and said: "Okay. We'll leave one mitzyah untouched by us, and let's see how the Yidden fare."

That *mitzvah* was shaving; as there are no *gedorim* or extra precautions instituted. Unfortunately, we see what happened, as many transgress this prohibition, which contains five lavin as the lomdei hadaf recently learned. The wisdom of our Sages, the preventive fences they erected, aren't just old archaic obligations. Rather they ensure our proper adherence to the *Torah*.

Parshas Acharei discusses the issurim of arayos. Chazal of yesteryear created numerous harchakos to prevent us from chalilah falling prey to the yetzer hara, e.g. laws of yichud, harchakos b'hilchos niddah, אל תרבה שיחה עם האשה etc. And in our times, the idea of computer and cell phone filters, and the like. Listening and giving proper kavod to these gedorim will B"H keep us in check and help us be zoche to the kiyum of the posuk at the end of Kedoshim, "אבדיל אתכם מן העמים להיות לי

משל למה הדבר דומה לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ... (ימ-מו)

Komemiyus, a religious settlement in Eretz Yisroel, beginning in 1951. The moshav (settlement) had a kosher bakery that provided kosher bread to some 5,000 families in the surrounding areas. Unfortunately, it was not profitable, and R' Mendelson tried to borrow money to keep the bakery afloat until it would get in the black.

Rabbi Shlomo Lorincz z"l, a religious member of the Israeli *Knesset*, helped R' Mendelson obtain the loans from gemachim (free-loan funds). At some point, Rav Lorincz

kosher bread for the Jews of the area.

The two decided to consult with the Brisker Ray, Ray משל: **R' Binyamin Mendelson** zt"l was the Rav of Moshav Yitzchok Zev Soloveitchik zt"l. "Kosher bread is very important," explained the *Brisker Rav*. "But kosher bread produced using non-kosher money is not considered 'kosher. If you secure a loan knowing that it is unlikely to be repaid, the money is *treif*! Even if your goal is to perform a *mitzvah*, it cannot be done in that fashion!"

נמשל: The *Torah* discusses the proper conduct of judges in a Jewish court. One thing is not to try to engage in helping someone when it is at the expense of true justice, such as finding a wealthy man liable, when he is really innocent, in realized that it seemed unlikely that the bakery would ever order that he provide support for a destitute man. Why not? become profitable. He did not see a realistic way that future Isn't it charity? The *Torah* teaches us the opposite. Even if loans could be repaid. R' Mendelson, though, very much the rich man has an obligation to give charity to the poor, wanted to keep the bakery open to ensure a steady supply of twisting the law to do a "mitzyah" is unequivocally wrong.

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם ... (ימ-ב)

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

In this week's parsha, the Torah tells us "קדשים תהיני" - that we should be a holy people. The Ramban famously explains that this means "פרשים תהמי" - a new understanding of the posuk that we must separate ourselves as much as possible from the material pleasures of this world. One who indulges in his base desires, even when technically permitted to according to halacha, is called, in the words of the Ramban, a "נבל ברשות התורה" a religiously observant "degenerate."

It seems that today, this charge has been all but forgotten, as the rampant materialism in our society just gets worse and worse. **R' Moshe Feinstein** zt" once said that every country has its own special yetzer hara, an evil inclination, and the yetzer hara of America is taavos, indulgence in material pleasures. Indeed, we see that in recent times every pleasure imaginable is now available in a glatt-kosher version. This is so that we should have the ability to experience every taavah in the world (as quoted by **R' Chaim Mintz** shlita). This is the nisayon of our generation.

And perhaps the saddest part of this culture is that everything is camouflaged under the veneer of a mitzvah. We must have a meat-board the size of a small table at a kiddush. Why? Oneg Shabbos, of course! A simple piece of kugel doesn't do it for us anymore. Twenty-piece bands and celebrity singers at weddings are necessary. Why? Simchas chosson v'kallah, of course! Luxury tours of Iceland because ... witnessing *Niflaos HaBorei*, of course! And the list goes on and on.

This is not to say that one has to be an ascetic. It's not a sin to enjoy a good steak. But to make an *inyan* out of it? The *posuk* is telling us that the focus of a Yid's life has to be his avodas Hashem, his ruchniyus, not on making sure he hits every restaurant in Manhattan before he dies. Rabbosai, we can't fix the entire world, but we can work on ourselves!

Hashem should grant us the wisdom and siyata dishmaya to reclaim our status as the Mamleches Kohanim and Goy Kadosh!